

Photo: © Monique VRINS

Het Goudblommeke in Papier

La Fleur en Papier Doré

Magazine van de Coöperatieve Vennootschap "Het Goudblommeke in Papier"
Magazine d'information de la Société Coopérative "La Fleur en Papier Doré"
Cellebroersstraat 53-55 te 1000 Brussel - Rue des Alexiens 53-55 1000 Bruxelles
Tel. 02 511 16 59

Recommandé par le Guide du Routard 2012-2013 consacré à Bruxelles
Highly commended by Arukikata Globe-Trotter 2012-2012, Japan
Highly commended by "Bon Appétit !" Nippon Express Europe
Highly commended by Aruco (Akasaka-Minatu-ku, Tokyo, Japan)
Highly commended by Yelp

Belangrijk: van 23 juli tot en met 04 augustus 2013 zijn er "zomerope-
ningsuren" in Het Goudblommeke in Papier, t.t.z. van 11:00 tot 19:30.

Important: du 23 juillet jusque et y compris le 4 août 2013, La Fleur en
Papier Doré ouvrira en "horaire d'été" de 11:00 à 19:30 h.

Zeer geslaagd maatjesharingfestival

© Foto: Guy Claeskens

Zij kwamen van einde en verre om de eerste maatjes van het jaar te proeven en zij hadden groot gelijk. Sommigen wilden

nu al intekenen voor volgend jaar. Hou dus alvast een paar dagen vrij in juni 2014 want dan zijn er weer nieuwe. (dv)

Algemene vergadering van de coöperatieve vennootschap Het Goudblommeke in Papier - La Fleur en Papier Doré

Op 24 juni 2013 hielden de coöperanten van de coöperatieve vennootschap hun algeme-

ne vergadering. 35 coöperanten waren ingeschreven (plus bijna evenveel verontschuldigd-

den) maar zij vertegenwoordigden meer dan de helft van de aandelen. De voorzitter somde een aantal realisaties van 2012 op, maar het belangrijkste nieuws kwam van de ondervoorzitter-penningmeester. Ondanks de vele verbouwingen en nodige aankopen kunnen wij na 5 werkjaren al van een "break-even" spreken, een prestatie waarvoor het hele bestuur het personeel en u als regelmatige bezoeker van Het Goudblommeke in Papier verantwoordelijk zijn. (Red)

In Koekelberg heeft men besloten in te gaan op de vraag van twee inwoners van de gemeente om hun huwelijksplechtigheid te voltrekken in het Brusselse dialect. Volgende keer meer daarover. (Red)

Vakantie

“Ik neem vakantie in mijn straat...” zingt Johan Verminnen. Geen slecht idee trouwens want hier in de buurt kan je nog pareltjes vinden die elke andere stad ons zou benijden. Je moet ze alleen maar willen zien. De voorbije maanden hebben wij daarom een aantal van die “monumenten” onder de loep genomen (denk maar aan “In den auden elephant” (nr. 72), de Alexianentoren en de muur van Virelles (Nr. 67), om er maar een paar te noemen, maar ook ons eigen Goudblommeke (denk maar aan de merkwaardige glasramen (Nr. 63) of de ontdekking van een echte Serge Poliakov (Nr. 68) en zoveel meer). Het Goudblommeke in Papier blijft een (bijna) onuitputtelijke schatkamer.

Waarschijnlijk heeft u er al aan gedacht om tijdens deze vakantie een paar dagen op “ontdekkingstocht” te gaan in dit stammeetje en 's middags te genieten van een drankje en een lekkere maaltijd op

ons zonneterras. Een reuze-goed idee, maar wij moeten u er dan toch van verwittigen dat van 23 juli t/e/m 04 augustus de “zomervakantieregeling” geldt. Het cafeetje is dan open van 11:00 tot 19:30 uur en de menukaart is een ietsje beperkter dan anders. Het blijft natuurlijk nog absoluut de moeite om onze Brusselse specialiteiten te proeven. Wij wilden u er gewoon graag van verwittigen. Trouwens een verwittigd mens is er twee waard (dan kan u twee schotels, één met pottekaas en één met kipkap bestellen, ah, ja, voor elke mens één hè). (dv)

Blommekesvrienden Comment Dominique D. devint Joske M.

Joske Maelbeek est l'auteur d'une bonne partie du savoureux « Best Tof ». On le connaît bien à La Fleur en Papier Doré. Amoureux de Bruxelles, il est un fidèle des conférences et des visites d'Eric Demarbaix. Parfois il vient nous

lire des fables hilarantes en un bruxellois Beulemans savoureux.

Dominique

À la ville, il est pourtant, depuis plus de 25 ans, un bibliothécaire parfaitement sérieux. Plus précisément, à Saint-Josse-ten-Noode. Créée en 1859, c'est la plus ancienne bibliothèque publique de Belgique. Pas immense, 40.000 volumes, mais avec un magnifique petit jardin intérieur. Et sur un autre plan, il a aussi été membre d'un groupe de Hard Rock «Steam Horse» dans les années '80. Il a écrit de la poésie. Un personnage riche et sans esbroufe. A propos, il ne s'appelle pas vraiment Joske Maelbeek. C'est dommage, mais c'est comme ça. Il se nomme Dominique Dognié. Rien à voir, mais tout de même, le Maelbeek, un petit pipi depuis longtemps goûté, coule en sous-sol à moins de 70 mètres de sa maison et s'invitait parfois, en ami, dans sa cave ! Son pseudo en a découlé, façon de parler, bien sûr !!

Joske

Avant d'être Joske, Dominique écrivait déjà depuis longtemps des textes hilarants pour amuser ses proches. Ça pouvait rester continuer ainsi, mais un jour Georges Lebouc et Edith Watrin étaient venus

© Foto: Danny Verbiest

dire des textes en bruxellois dans la bibliothèque de Dominique. Au moment de prendre congé, ils échangent quelques mots et notre bibliothécaire dit qu'il écrit des fables. Sans conviction Georges Lebouc l'invite à lui en lire. Il ne lui a pas fallu des heures pour s'emballer "Je ne croyais pas", dit Georges, "rencontrer un jour quelqu'un qui écrirait encore comme ça". Il fallait vraiment que cela soit publié, trouvait-il.

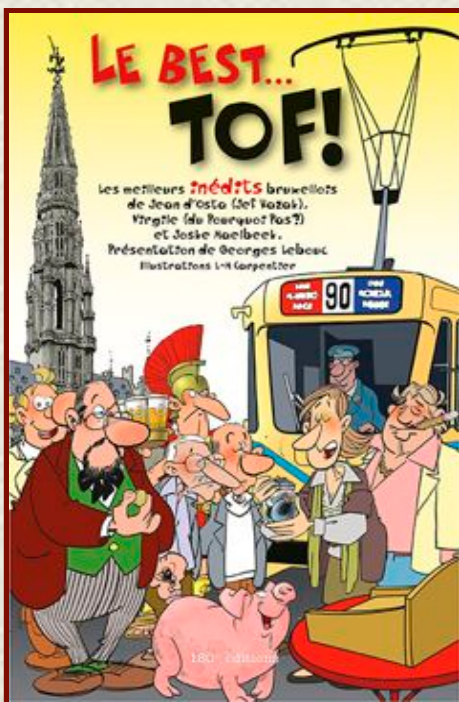
Un livre

Pas longtemps après, Georges Lebouc me téléphone pour me convaincre (pas difficile) de programmer au Gâablommeke in Papee une soirée spécial-brusseleir à l'occasion de la sortie du Best Tof.

Trio de choc, Georges, Edith et Marc. Virgile, Jef Kazak et les autres. Le public se régale. Puis ils cèdent la parole à Joske et se mettent à défiler pour nous, le tram 90 volle pétrol ou le rollmops avec des stokskes dans son ventre, un krumme kapstok, j'en passe et des pires. La salle adore. Seul Joske ne rit pas. Imperturbable, il passe d'une fable à l'autre.

Joske est modeste. Il dit simplement que sans cet épisode, il aurait continué à écrire pour son entourage. Et ce qui est sympathique, c'est qu'il montre avec la même spontanéité que ce livre, paru entre temps, lui fait tout bonnement plaisir.

Inutile de dire que Dominique Dognié, le bibliothécaire, parle et écrit un français impeccable. Si Joske le fabuliste est un *echte brusseleir*, c'est grâce aux cachotteries de ses grands-parents. Ils se sont beaucoup occupés de lui parce que ses parents tenai-

ent un commerce. Soucieux de ce que le ketje ne comprenne pas ce qu'il ne devait pas savoir, ils parlaient en dialecte bruxellois. Méthode efficace pour rendre un enfant bilingue. Il est certain qu'avant de savoir écrire, Dominique commençait à devenir Joske dans un coin de sa tête. Et nous, on en profite.

(Monique Vrins)

(1) Le Best Tof paru en 2013 aux Editions 180°

vtbKultuur wil, voor hun project "Brusselse sporen in Oostende en Hasselt", graag beroep doen op ons Goud-

Edouard Léon Théodore Mesens (1903-1971), een mysterieuze en veelzijdige kunstenaar die tot de verbeelding spreekt

blommeke in Papier. Voor Oostende zal de link er zijn met Mu.Zee. Zoals jullie in ons vorig nummer konden lezen (Nr. 74 blz. 3) loopt vanaf 6 juli tot 17 november 2013 de tentoonstelling "Het sterrenalfabet van E.L.T. Mesens". Een duidelijker schakel is bijna niet mogelijk. De vtbKultuur zou dan Oostendse pendelaars in Het Goudblommeke uitnodigen om tijdens een hapje en een drankje te luisteren naar een uitleg over de surrealisten en Het Goudblommeke in Papier.

Een greep uit het leven van Geert van Bruaene (3)

De tijd dat je de naam G. van Bruaene intikte op Google en je slechts een drietal links met "Le Petit Gérard" kreeg is (gelukkig) voorbij. Meer en meer mensen blijken in deze bijzondere persoonlijkheid geïnteresseerd te zijn. Neem bijvoorbeeld een reeks die onder de noemer SFCDT (in 2012) verscheen en geschreven werd door Johan Velder. "In een stuk over Bram van Velde vermeldt Pierre Alechinsky (De andere hand, 1987) Geert van Bruaene. Deze teksten werden door Hugo Claus en Freddy de Vree vertaald. We lezen hier dan, enkele decennia later, de vertaling van het motto dat Hugo Claus eerder in 'Natuurgetrouw' (1954) plaatste (p. 52): 'Zeker, wij zijn nog niet genoeg helemaal niets, mijn waarde.' Alechinsky memoereert ook hoe Jean Dubuffet van Bruaene, le petit Gérard, waardeerde. De verdere tekst gaat over van Bruaene als kunsthandelaar (en het moet gezegd: weinigen be- >>

reikten (en bereiken) zijn hoogte, zijn oog).

Jan Walravens noemt Geert van Bruaene in 'Jan Biorix' (1965), dat intrigerend dagboek: 'deze goedhartige cynicus, deze fidele fantast'. Walravens geeft een andere vertaling dan het duo Claus-De Vree en uit de tekst zou kunnen blijken dat dit Nederlands van van Bruaene zelf was, in ieder geval is het een betere zin: 'Zeker, wij zijn niet genoeg niemandal' (p. 197). Walravens vervolgt: 'Hij stierf als niemandal. Hij was een der schoonste mensen die ik ooit ontmoet heb.'

In de beschrijving van Jan Walravens herkennen we ook het beeld van Roel d'Haese: 'Met zijn blonde lokken, zijn klein, rond lichaam, de lieve uitdrukking op zijn gelaat komt hij voor als een engel.' (p. 197-198).

Walravens beschrijft het leven van van Bruaene als dat van een mislukkeling; er zijn dingen verkeerd gegaan maar hij weet ook niet wat of hoe. De grote ziener van moderne schilderijen 'verwerd' tot een verzamelaar van goedkope prullaria, hij speelde meer en meer de volksmens, hij die toch de intelligentie bezat om de rommel van het degelijke te onderscheiden. En zie, de Anciaux-cafégangers reduceren ook van Bruaene tot een jolig manneke. Hetzelfde is gebeurd met Louis-Paul Boon.

Van Bruaene werd - en dit is voor zover ik weet de enige keer - als een volwaardig lid van de avantgarde-beweging opgenomen in Randstad 11-12, het tijdschrift van Hugo Claus, Ivo Michiels, Harry Mulisch en Simon Vinkenoog. Dit belangrijke nummer werd door deze laatste samengesteld. Het stuk is een verta-

ling van een van zijn vele manifesten, ondertekend met 'Gidéon het Crapuul, 29 oktober 1953, Brussel'. Vinkenoog noemt hem hier (zoals hij ook zichzelf soms noemde) 'Gérard van Bruaene'. Het is een mysterie waar het geld vandaan komt om alles te betalen. (zie ook p. 75/6)

In een hulde-artikel in De periscoop (mei 1965) antwoordt Marc Eemans hen die beweren dat van Bruaene "een rat" was, zeker, zegt hij, maar dan wel een "rat-magnifique". Hij omschrijft diens 'esthetisch credo' als 'een grote voorliefde voor al wat barok en niet alledaags was, vandaar zijn gedweep met surrealisme en naïeve kunst en alle mogelijke uitingen van picturaal expressionisme. Voeg daarbij een grote dosis zin voor galgenhumor en de cultus van de paradox en een min of meer gesofistikeerde volkse levenswijsheid, [. ..].'. Zijn filosofie: "een echte filosoof, een pessimistische filosoof die maar al te goed wist hoe alles ten slotte zinloos is, en toch was hij een levensgenieter die al lachend door het leven gegaan is, zelfs wanneer zijn lach een beetje op een grijns-lach mocht gelijken.'

Roger Avermaete nam Geert van Bruaene op in zijn galerij van 'Verdwenen figuren' (Paleis der Academiën, 1968) en eert hem als alles wat hier al genoemd is maar ook als de pionier van de avant-garde-film in België. (Van Bruaene wordt niet genoemd in 'De geboorte van Boontje: LPB, de avant-garde en de komst van de film', Huis clos, 2012.) Nog een citaat: 'Dans la vie, mon pauvre ami, tu ne peux que mourir. Les froufrous tout autour n'ont pas d'importance.'

Zoals vermeld in de kolom hiernaast, komen wij op pagina 6 van dit nummer nog even terug op het manifest van "Gidéon het Crapuul". (dv)

Marguerite Wallez

Misschien zegt de naam Marguerite Wallez u niets, maar 't is de moeder van Ann, echtgenote van mederedder en bestuurslid van Het Goudblommeke in Papier, Jan Beghin. Marguerite was heel haar leven een dynamische vrouw die lid was van talloze verenigingen in Brussel en Sint-Maria-Oudenhove. Het is op de laatstgenoemde plaats (tegen Zottegem, O.VI) dat zij op 08/06/13 is overleden. Wij houden eraan langs deze weg de familie en kennissen van deze geliefde dame te condoleren.

Joske sa cheminée et notre poêle

Nous interviewons régulièrement dans l'estaminet ceux que nous appelons des "Blommekesvrienden", des "amis de La Fleur". (Voir page 2 "Comment Dominique D. devint Joske M.") Si j'ai atterri dans la maison des Dognié et bu leur bière Kasteel, chaleureusement ambrée dans le verre adéquat, c'est parce qu'un jour Joske m'a dit en sortant de La Fleur en Papier Doré «*Fieke, tu sais que chez moi, il y a la cheminée qui allait avec le poêle qui est ici ?*»

Qu'est-ce qu'il dit ? Encore une de ses flauskes ? Non ! Il s'est avéré que sa maison a appartenu jadis à George Garnir, l'un des fondateurs du regretté Pourquoi Pas ? Locataire dès 1885, il l'a achetée en 1910 et y est décédé le 25 décembre 1939. Ecrivain et revuiste, il avait pas mal hanté le cabaret Le Diable au Corps à la rue aux Choux en même temps que des foules d'étudiants de l'ULB (il est l'auteur du "Semeur", chant de l'ULB) mais aussi Michel de Ghelderode, Charles Plisnier et même Théo Fleischman, James Ensor et Paul-Henri Spaak. Inutile que Geert van Bruaene soit cité pour imaginer qu'on l'y a vu. Souvent sans doute.

Le poêle et sa cheminée

Le cabaret du Père Gaspar (1) est détruit en 1928. L'Innovation veut s'étendre. 150 personnes assistent en 1929 à la vente d'une partie du mobilier, y compris le vénérable poêle, monument de notre estaminet. Il a été adjugé à un

Merci au Cercle d'Histoire de Bruxelles

pharmacien schaarbeekois pour la somme sans doute astronomique pour l'époque de 1.000 francs (2). A ce jour nous ne savons rien de ce collectionneur ni des péripéties qui ont finalement amené le poêle à la rue des Alexiens (3).

La cheminée qui l'encadrerait est acquise pour 2.000 € par un jeune avocat, André Cauvin, connu pour être devenu le cinéaste de Bwana Kitoko (4). Il la fait remonter une première fois à son domicile, rue de la Concorde à Ixelles, avant de la réinstaller en 1938 au domaine d'Alconval à Braine l'Alleud.

Quant à la cheminée de la rue du Cadran, chez Joske Maelbeek donc, c'est en fait une copie de l'original que George Garnir a fait réaliser pour sa pièce de réception (6,50m de hauteur de plafond !) au deuxième étage. Un monument finement sculpté de 2,36 m de haut pour 2,57 m de large. Joske pense qu'elle y est depuis l'époque des travaux de réaménagement entrepris par Garnir en 1910.

Manneken Pis et marionnettes

C'est en 1910 également qu'est arrivé le Manneken Pis grandeur nature dans l'entrée.

Emblème de Bruxelles et... du Pourquoi Pas ? Un monument, sauf que Joske ne le laisse plus exercer sa fonction première, l'eau partant directement à l'égoût. Écologico-économe, Joske. Habitée par la famille Dognié, Joske et Chantal, leurs enfants et les grands parents, l'énorme maison vit très bien son présent. Elle est peuplée d'objets divers et de marionnettes. Des authentiques qui ont vécu, mais aussi celles confectionnées par Chantal qui a de l'or dans les doigts. Des livres et des dessins de vues de Bruxelles. Notre ville est à tous les étages et Joske y est comme un poisson dans l'eau. (Monique Vrins)

(1) On retrouve son épouse dans le chant que l'on beuglait près de notre beau poêle et que près de 100 ans plus tard, les students n'ont pas oublié sans savoir d'où il vient « *Allons la mère Gaspar / encore un verre, (bis) / il se fait tard / Si l'paternel, si l'paternel revient / On lui dira qu'on son fils/est toujours plein, plein, plein.* »

(2) 1000 francs 1929 feraient aujourd'hui environ 650 € qui n'est qu'une valeur indicative et non la valeur réelle qu'atteindrait le poêle maintenant.

(3) info sur la vente provient d'un article d'Albert Bouckaert dans Le Soir du 21 octobre 1935

(4) Bwana Kitoko est le titre du film retraçant le voyage du roi Baudouin au Congo en 1955.

Colofon:

Redactie/Rédaction: Mich De Rouck, Monique Vrins, Jan Beghin & Danny Verbiest
Met bijdragen van / Collaborateurs: Monique Vrins (mv), Mich De Rouck (mdr), & Danny Verbiest (dv)

Foto's/Photos: Monique Vrins, Paul Merckx, Danny Verbiest en anderen
Verzending/Expedition: Paul Merckx, Stéphane Gobillon en Danny Verbiest
Verantw. uitg./Edit. resp.: Danny Verbiest - Cellebroersstraat 53 - Rue des Alexiens 53
1000 Brussel - 1000 Bruxelles

Zézar, de kleine ontsnapte der Mogelijke Dingen, is koopman geworden als de andere kooplieden.

Goed voor alles en gewetensvol in zijn beroep, verhinderen zijn grijsaards-allures hem niet met ijzerwol de vlekken te behandelen veroorzaakt door de zorg voor een esthetiek van hoge eruditie, het noodzakelijke gebruik van de petroleumlamp en het spekszwaard.

Toch doet de kleine Zézar geen zaken.

Ik ben tamelijk in zijn bestaan geïnteresseerd en hoor dat hij, die zelfs geen salaris geniet, toch zijn huur regelmatig betaald, zijn gas en ook zijn elektriciteit.

Hoe doet hij dat, die niet profiteert van de werkloosheid ? - Het Oudemannenhuis, waar het gesprek wordt voortgezet onder de vrienden van zijn leeftijd. Geen hulp voor de Kis-Kis zieke, niet voor de grote zieke, maar, hij kent zijn geluk niet, de oude Zézar, hij heeft geluk, er zouden duizenden politie-agenten met diepgaande onderzoeken bezig kunnen zijn - door de verwarrende vragen te stellen, net als de andere kleine uit de mode geraakte kooplieden: "Waar komt het geld vandaan om dat allemaal te betalen ?"

MYSTERIE.

Gideon het Crapuul.

29 okt. 1953, Brussel

Tekst van Geert van Bruaene (Gidéon het Crapuul) uit Randstad 11-12, het tijdschrift van Hugo Claus, Ivo Michiels, Harry Mulisch en Simon Vinkenoog, zoals vermeld in het artikel van Johan Velder (p. 75/3)

Knolraap en lof, schorseneren en prei

© Foto: Paul Merckx (2013)

Dit gaat niet over het gelijknamige lied van de onvolprezen Nederlandse chansonnier Drs.P Maar wel over een plezierige teambuilding activiteit georganiseerd door het evenementenbureau www.eventmasters.be

De medewerkers van een farmaceutisch bedrijf werden in twee groepen opgedeeld. Na

een wandeling door de Marolles was een deel van het Goudblommeke afgehuurd voor het gezamenlijk bereiden van een lekkere soep (zie foto), onder kundige leiding van een professionele kok. Dit alles in een ongelooflijke sfeer van groente schillen, in reepjes snijden en in blokjes hakken. >>>

Er waren traantjes bij, meer van het schaterlachen dan van het ajuinen pellen. Het resultaat werd uiteraard ter plekke geproefd. En na de soepworkshop werden de banden verder gesmeed over een goed glas bier. Doel bereikt, teambuilding geslaagd!

(mdr)

Rembrandt

We durven veel. Maar u wijsmaken dat Rembrandt (1606-1669) een trouwe klant was in het Goudblommeke, dat is vele bruggen te ver. Tijdens een stadsreisje naar Leiden vernamen we evenwel een plezierige anecdote over de grote Nederlandse schilder en we willen ze u niet onthouden. Leidenaars hebben een dialect dat ze koesteren en een speciale humor, verwant aan onze Brusselse *zwans*.

Eerst iets over Leiden zelf. Mooie stad, een verborgen parel op mensenmaat.

Boottochtjes op de grachten, terrasjes langs het water, interessante musea, de oudste universiteit van Nederland (1575) en een geschiedenis die gelijkloopt met deze van Brussel. De belegering door de Spaanse troepen van Filips II en de ontzetting door de watergeuzen (1574) speelt zich af in de strijd tegen de Spaanse Inquisitie en de hertog van Alva. Het is een vervolg op het Brusselse Eedverbond der Edelen en de onthoofding van Egmont en Hoorne op onze Grote Markt (1568).

Rembrandt Harmenszoon van Rijn was de zoon van een molenaar wiens molen aan de oever van de Rijn stond. Namen werden destijds verbonden aan de plaats waar men vandaan kwam. Een beetje als *Lowee van 't Lieg Plafon* en *Gigippeke van Meu-*

Rembrandt van Rijn

lebeik. Onze schilder werd geboren tijdens een zware storm, waarbij zijn vader alle moeite had om de windmolen af te remmen en onder controle te houden. Toen men hem in volle storm toeriep "Ge hebt een zoon. Hoe moet hij heten?" brulde de vader van boven in de molen "*de rem brandt*". Een beetje de Leidse versie van "*de flèche es af*". Alzo geschiedde en kwam Rembrandt aan die merkwaardige voornaam. Si non è vero, è ben trovato.

(mdr)

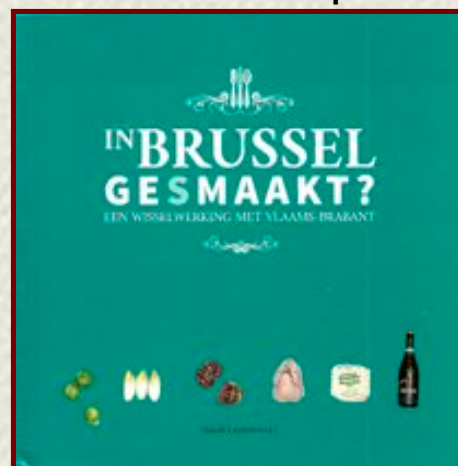

In Brussel gesmaakt

U zag het misschien op Ringtv, de voorstelling van het boek "In Brussel gesmaakt", uitgegeven bij De Draak, Tollembeek, in de redactie van Sarah Luyten. In dit boek staan eigenlijk maar zes recepten, maar daarrond wordt elke keer een (interessante) geschiedenis geweven. Neem nu bijvoorbeeld een van de meest Brusselse groente: de spruit (in het Pools: Brukselka, Portugees: couve-de-Bru-xelas enz...). Deze plant die al meer dan 3000 jaar geteeld wordt, werd waarschijnlijk door de Romeinen van het Middellandsezegebied (waar hij oorspronkelijk thuis hoorde) naar onze streek gebracht. Maar het waren groentekwekers uit Brussel die in de 17e eeuw de spruitkool haar huidig uitzicht hebben gegeven. Na een uiteenzetting over de spruitenteelt

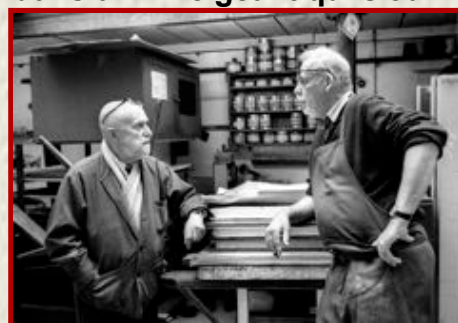
volgt een recept van Caudelier (uit 1861). Dan komt witloof aan de beurt, bloempanch met gekarameliseerde appeltjes, Brussels kieke, pottkeis en konijn met geuze. Het boek kost € 17,95 en kan gekocht worden in elke (betere) boekhandel of mits bestelling op info@dedraak.org. (zonder toeslag voor verzending). Hoewel men het niet echt een kookboek kan noemen is het een heel prettig "hebbedingetje" met heel veel Brusselse informatie.

Als toemaatje, een weetje: de uitgeverij De Draak werd in 2009 officieel opgericht tijdens een bijeenkomst in Het Goudblommeke in Papier. (dv)

Peter et Pierre. L'imprimeur et l'artiste.

Et si vos pas d'été vous menaient par les ondulations verdoyantes vers la Fondation Folon à La Hulpe ? Si après avoir regardé les canards et les carpes de l'étang de ce beau domaine, vous entriez dans un livre géant qui s'ou- >

ter : *En imprimerie il y a un emploi de la couleur qui porte à l'étonnement. Avec Peter, j'ai suivi une voie libre qui part de la couleur même : la chaude, l'animale, la végétale, la minérale, la froide, l'aérienne.*

On ressent tout cela dans les œuvres qu'Alechinsky a créées avec la touche finale de Bramsen et qui sont exposées à la Fondation Folon.

(Monique Vrans)

(*), où, comme on sait, c'est Hergé qui lui inspira les fameux « encadrements » entourant ses œuvres pratiquement tout au long de sa vie.

Une très belle balade d'été. On ne se lasse pas de la Fondation Folon et l'exposition Peter et Pierre est programmée jusqu'au 15 septembre prochain. Du mardi au vendredi de 9 à 17 h. Le samedi et le dimanche de 10 à 18h. Expo : 6 € - Expo + musée : 10 €.

vre pour vous livrer passage, un peu comme au Pays des Merveilles ? Si vous traversez les salles éclairées par la douce lumière qui nimbe les aquarelles de Folon ? Là où se profile Venise, s'envolent les petits hommes sur des ciels d'aurores et voguent des bateaux inconnus. Alors vous arriveriez à un grenier plein de lumière. Devant les volcans plus festifs que menaçants, d'où sortent des volutes et des exubérances de couleurs franches, vous saurez que vous êtes dans l'univers fort et fulgurant de Pierre Alechinsky.

Mais pas rien que du peintre qui fréquenta jadis la sphère familière de la Fleur en Papier Doré(*) : cette collection de lithographies appartient et est dédiée à Peter Bramsen. C'est lui, l'imprimeur de talent qui a mis, un demi-siècle durant, la dernière touche au travail de son ami Alechinsky. 50 années de collaboration étroite, d'amitié autour des œuvres audacieuses de l'un et l'habileté sensible de l'autre. Chaque lithographie est une aventure commune. Peter Bramsen dit de Pierre : *Il a l'imprimerie dans le sang et c'est pour moi un bonheur d'officier avec cet artiste qui maîtrise si bien le métier. Un homme patient qui peut passer des heures à tourner autour de sa pierre à roder, à peaufiner.*

En retour, Pierre Alechinsky dit de ses échanges avec Pe-

Expo : 6 € - Expo + musée : 10 €. Fondation Folon - Domaine régional Solvay - Drève de la Ramée 6a - 1310 La Hulpe www.fondationfolon.be - 02/653 34 56 Jouxtant la Fondation, une sympathique brasserie www.tavernehommebleu.be

Baza(a)r Belg(i)e

Afscheidnemend Klara-boegbeeld Claude Blondeel presenteert zijn *musée imaginaire* onder de vorm van een CD, een geïllustreerde catalogoog en een tentoonstelling. Deze vindt plaats van 27 juni tot 29 september in de Centrale*. Zowel in het tweetalige boek als de expositie komt Het Goudblommeke in Papier aan bod. Allen daarheen !

*Centrale (for contemporary art), Sint-Katelijneplein 44, Brussel

37^{years} Brosella

Folk SATURDAY (18:00)
 - Olli Lyytikäinen & Cuernébya de la Touche
 - Dances of the World
 & Jorge Marro (ES) : Première
 & Sam Lee & Thomas McCarthy (GB)
 & Shirley, Hardy, Farrell & Young (GB)
 & Green Moon (BE) Carte Blanche
 & Guests (BE/GB/US)
 & Les Temps Antan (CA-DC)
 & Mithila Mechaya & Mithila

Jazz SUNDAY (19:00)
 & Jazz Orchestra & Vampori Pohjola (FI)
 & Yves Peeters Enup (BE)
 & Metropole Orkest New Trio (BE)
 & Elina Vuori Quartet (ALCH)
 & Bill Frazier's Big Six Sextet (US)
 & Big Moppe (ALCH) & Françoise Hardy (US)
 & Jon Ballma & The Stay Human Band (US)

BROSSELLA FOR THE KIDS
 10:00 - 12:00
 13:00 - 15:00
 16:00 - 18:00
 19:00 - 21:00
 Kamishibai
 La Petite Equipe
 www.brosella.be

THÉÂTRE DE VERDURE
 NEAR ATOMIUM
 11113-11111-11111

13 & 14 JULY 2013

La Libre WIN FOR LIFE 3 Met steun van de Vlaamse overheid
 SABAM SOBRA Vlaamse Gemeenschap voor Cultuur en Media Flat Turtle Région de Bruxelles-Capitale
 WBL Vlaamse Gemeenschap voor Cultuur en Media fmb Kleren Vlaamse Gemeenschap voor Cultuur en Media
 PALM